

РЕШЕНИЕ

№ 20

гр. Девин, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДЕВИН в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Илияна Р. Ферева - Зелева

при участието на секретаря Диана Ал. Стоева
като разгледа докладваното от Илияна Р. Ферева - Зелева Гражданско дело № 20225410100340 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, с правно основание чл.124, ал.1 ГПК, във връзка с чл.26, ал.2 ЗЗД, във вр. с чл.52 ЗН и чл.49, ал.1 ЗН предявена от „ЕОС М.“ ЕООД, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление гр. С., район В., ж.к. М. Д., ул. Р. П. – К. № * - * представявано от управителя Р. Ив. М. – Т., с ЕГН *****, чрез пълномощника адв. Д. П. от АК – Стара Загора, преупълномощена от „Ив. и Д. – Адвокатско дружество“, с адрес за призоваване гр. Ст. З., бул. Ц. Ив. Ш. № **, ет.* **против** Р. Ш. Ф., с ЕГН *****, от с. Л., общ. Д., обл. Смолян, , с искане да се прогласи нищожността на извършения от Р. Ш. Ф., отказ от наследство, оставено от покойния ѝ наследодател Р. Ш. Б., поради липса на предмет на същия.

В исковата молба ищецът поддържа твърдения, че ИД № 170/2022г. по описа на ЧСИ С. Д. е образувано по молба на „ЕОС М.“ ЕООД срещу ответника Р. Ш. Ф., в качеството ѝ на законен наследник на Р. Ш. Б., въз основа на изпълнителен лист от 08.06.2012г., издаден по ЧГД № 198/2012г. по описа на Районен съд - Девин. На 08.02.2019г. на длъжника била връчена покана за доброволно изпълнение, но поради подадено в срока по чл.414 ГПК е бил предявен срещу нея иск за установяване на вземането по чл.422 ГПК, по който е заявила, че вземането е погасено по давност и че кредитът е обявен за предсрочно изискуем не по установения ред. С Решение № 73/20.03.2020г. по ГД № 157/2019г. от описа на Районен съд - Девин, потвърдено с Решение № 251/23.10.2020г. по ВГД № 352/2020г. по описа на Окръжен съд - Смолян е прието за установено по предявения установителен иск по чл.422 ГПК от „ЕОС М.“ ЕООД, че Р. Ш. Ф. и Ф. Ш. Б., в качеството им на законни наследници на починалия Р. Ш. Б. дължат на „ЕОС М.“ ЕООД

сумите по изпълнителния лист. ЧСИ е наложил заповест на банковата сметка на длъжника Р. Ф. в "Б. Д.С.К." ЕАД.

С молба вх. № 05857/27.05.2022г. до ЧСИ длъжникът Р. Ф. е поискала изпълнителното производство да бъде прекратено и бъдат вдигнати наложените заповести, тъй като е направила отказ от наследство, за който е представила удостоверение за отказ от наследство, надлежно вписан в особената книга към Районен съд - Девин под № 10/25.05.2022г. ИД №170/2022г. по описа на ЧСИ С. Д. е прекратено на основание чл.433 ГПК, поради вписания отказ от наследство. Ищецът твърди, че отказът не обосновава отпадане на отговорността по чл.60, ал.1 ЗН, тъй като преди него ответника е приела наследството. Отказът от наследство, заявен след неговото приемане, независимо от начина на приемане е нищожен, поради невъзможен предмет - чл.44, във връзка с чл.26, ал.2 ЗЗД. В производството по ГД № 157/2019г. на РС - Девин наследниците не са оспорили факта на приемане на наследството (възразили са единствено за давност и че кредитът не е обявен за предсрочно изискуем по установения ред), което по същество представлява конклюдентно действие по приемане на наследството, като е прието за установено по предявения установителният иск по чл.422 ГПК от „ЕОС М.“ ЕООД, че Р. Ш. Ф. и Ф. Ш. Б., в качеството им на законни наследници на починалия Р. Ш. Б. дължат на „ЕОС М.“ ЕООД сумите по изпълнителния лист. Предвид изложените твърдения, молят съда да постанови решение, с което да се прогласи нищожността на извършения от Р. Ш. Ф., с ЕГН ***** отказ от наследство, оставено от покойния ѝ наследодател Р. Ш. Б., поради липса на предмет на същия.

В срока по чл.131 ГПК от ответника, чрез адв. Н. Т. е представен писмен отговор, в който поддържа, че подаденият иск е допустим, но е неоснователен. Съгласно чл.429, ал.2 ГПК „Издаденият изпълнителен лист срещу наследодателя може да бъде изпълняван и върху имуществото на неговите наследници, освен ако те установят, че са се отказали от наследството или че са го приели по опис. Когато наследникът не е приел наследството, съдебният изпълнител определя срока по чл.51 ЗН, като съобщава изявлението на наследника на съответния районен съдия, за да бъде надлежно вписано“. В случая ЧСИ е следвало да даде срок в който като наследник на починалия длъжник да заявя дали приема или се отказва от наследството по смисъла на чл.429, ал.2 ГПК. Това обаче не е сторено от ЧСИ С. Д. нито по ИД № 28/2019г., нито по ИД № 170/2022г. Счита, че първото действие по изпълнителното дело срещу конституираните наследници на починалия длъжник, следва да е приканване на наследника да заяви дали е приел, приема, или се е отказал, или отказва от наследството на починалия му наследодател, и едва след това да извършва принудителните действия срещу наследника. След като това не е сторено от съдебния изпълнител, лично е подала заявление до компетентния районен съд, с което се отказала от наследството на наследодателя ми и е уведомила ЧСИ С. Д. за вписания отказ от наследство с изх. № 428/25.05.2022г. Неоснователно се твърди от ищеца,

че е приела наследството с конклюдентни действия, поради което моли съда да отхвърли предявените иски и да присъди сторените разноси за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание ищецът, чрез адв. Д. П. излага доводи в писмена защита, че отказът е направен почти три години след като ответницата с конклюдентни действия е приела наследството. Вземането е установено по отношение на ответника с влязло в сила решение по предявен срещу нея и другия наследник по чл.422 ГПК, като влязлото в сила решение, с което е установено вземането обуславя липса на предмет на отказа, тъй като преди това е имало действия по приемане на наследството.

Ответникът, чрез адв. Н. Т. оспорва иска по съображения, че на основание чл.429, ал.2 ГПК изпълнителния лист може да бъде насочен срещу наследниците, освен ако същите не установят, че са се отказали от наследството или са го приели по опис. Когато наследникът не е приел наследството и не се отказал, от ЧСИ на основание чл.51 ЗН е следвало да се определи срок на наследника, в който да заяви дали приема наследството. Видно от ИД № 28/2019г. и ИД № 170/2022г. на ЧСИ С. Д., това не е извършено, поради което моли съда да отхвърли иска и да присъди сторените разноси.

Съдът прие от фактическа и правна страна следното: На 19.04.2012г. е подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 ГПК от „О. Б. Б.“, с което е предявила вземането си пред Софийски Районен съд спрямо Р. Ш. Б., от с. Л., общ. Д., обл. Смолян, по което е образувано ЧГД № 19513/2012г. по описа на Софийски Районен съд, прекратено и изпратено по подсъдност в Районен съд – Девин

По образувано ЧГД № 198/2012г. по описа на РС Девин е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.417 ГПК, № 498/08.06.2012г. за сумите: 2 928.92 лева по Договор за потребителски кредит без обезпечение, сключен на 04.05.2011г., от които 2 696.03 лева - главница; 131.91 лева - договорна лихва за периода от 25.05.2011г. до 18.04.2012г., 100.98 лева - наказателна лихва за периода от 25.05.2011г. до 18.04.2012г., ведно със законната лихва върху главницата от 2 696.03 лева, считано от 19.04.2012г. до изплащане на вземането, както и 332.02 лева разноси по делото, от които 58.58 лева – държавна такса и 273.44 лева – адвокатско възнаграждение.

От приложено удостоверение за наследници изх. № АПИО – 054/01.02.2019г. се установява, че ответника е сестра и един от законните наследници на Р. Ш. Б., починал на 23.03.2018г.

На 31.01.2018г. е бил сключен договор за прехвърляне на вземания между ООБ и ЕОС М., по силата на който ОББ като цедент прехвърля вземането си, произтичащо от договор за кредит от 04.05.2011г.

На 24.01.2019г. е образувано ИД № 28/2022г. по описа на ЧСИ С.

Д. по молба с вх. № 00804/24.01.2019г. от „ЕОС М.“ ЕООД против Р. Ш. Б. въз основа на изпълнителен лист № 312/08.06.2012г., издаден въз основа на заповед за изпълнение № 498/08.06.2012г. по ЧГД № 198/2012г. по описа на Районен съд – Девин за сумите **2 696.03 лева** - главница; **131.91 лева** - договорна лихва за периода от 25.05.2011г. до 18.04.2012г., **100.98 лева** – наказателна лихва за периода от 25.05.2011г. до 18.04.2012г., ведно със законната лихва върху главницата от 2 696.03 лева, считано от 19.04.2012г. до изплащане на вземането, както и **332.02 лева** разноски по делото, от които 58.58 лева – държавна такса и 273.44 лева – адвокатско възнаграждение. Изпълнителен лист е бил издаден, въз основа на документ - извлечение от счетоводните книги на „ОББ“ АД по чл.417 т.2 ГПК към 18.04.2012г. за задълженията на кредитополучателя Р. Ш. Б. по договор за кредит № LD1112510874: 2928.92, от които 2696.03лв. главница; договорна лихва от 25.05.2011г. – 18.04.2012г.; 131.91лв. наказателна лихва за просрочена главница 100.98лв. за периода от 25.05.2011г. – 18.04.2012г.

На 24.01.2019г. на ответника е връчено уведомление за извършено прехвърляне на вземане, произтичащи от договор № LD1112510874

На 08.02.2019г. на ответника е била връчена покана за доброволно изпълнение изх. № 2532/06.02.2019г. по ИД № 28/2022г. по описа на ЧСИ С. Д..

На 22.02.2019г. с молба вх. № 02134 по изпълнително дело № 28/2019г. по описа на ЧСИ С. Д. е депозирано възражение по чл.414 ГПК по ч.гр. дело №198/2012г. по описа на РС Девин.

С решение № 73/20.03.2020г. по ГД № 157/2019г. по описа на Районен съд – Девин е прието за установено, по отношение на Р. Ш. Ф., с ЕГН *****, от с. Л., общ. Д., обл. Смолян и Ф. Ш. Б., с ЕГН *****, от с. Л., общ. Д., обл. Смолян, че същите дължат на „ЕОС М.“ ЕООД, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление гр. С., п.к. 17**, район В., кв. М. д., ул. Р. П. - К. № *, сграда М. Т., етаж *- *, представлявано от Р. Ив. М. - Т. – управител, чрез пълномощника си Г. Ан. - юрисконсулт, въз основа на Договор за прехвърляне на вземания (цесия) между „О. Б. Б.“ АД и „ЕОС М.“ ЕООД, сключен на 31.01.2018г., по Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение от 04.05.2011г., сключен между Р. Ш. Б., в качеството на кредитополучател и „О. Б. Б.“ АД, в качеството му на кредитодател, в качеството им на наследници на Р. Ш. Б. – б.ж. на с. Л., обл. Смолян сумите, както следва: 2 696.03 лева – главница; 131.91 лева - договорна лихва за периода от 25.05.2011г. до 18.04.2012г.; 100.98 лева - наказателна лихва върху главницата от 2 696.03 лева за периода от 25.05.2011г. до 18.04.2012г., ведно със законната лихва върху главницата от 2 696.03 лева, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 19.04.2012г. до окончателното ѝ изплащане, за което вземане е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК, № 498/08.06.2012г. по ЧГД № 198/2012г. по описа на Районен

съд – Девин. Осъдени са Р. Ш. Ф. и Ф. Ш. Б. да заплатят на „ЕОС М.“ ЕООД сумата 841.02 лева разноски, от които 509.00 лева по настоящото дело и 332.02 лева по ЧГД № 198/2012г. по описа на Районен съд – Девин.

С решение № 251/23.10.2020г. по ВГД № 352/2020г. по описа на Окръжен съд – Смолян е потвърдено изцяло решение № 73/20.03.2020г. по ГД № 157/2019г. по описа на Районен съд – Девин, влязло в сила на 23.10.2020г.

На 31.01.2022г. до ищеца като взискател и и изпратено съобщение за прекратяване на Изп. Дело № 28/2019 от ЧСИ С. Д. с изх. № 1056, връчено с обратна разписка на 03.02.2022г. с постановление за прекратяване, на основание чл.433, ал.1 т.8 ГПК.

На 10.05.2022г. е образувано ИД № 170/2022г. по описа на ЧСИ С. Д. по молба с вх. № 04976/10.05.2022г. „ЕОС М.“ ЕООД против Р. Ш. Ф. въз основа на изпълнителен лист № 312/08.06.2012г., издаден въз основа на заповед за изпълнение № 498/08.06.2012г. по ЧГД № 198/2012г. по описа на Районен съд – Девин за сумите **2928.90лв., от които 2 696.03 лева** - главница; **131.91 лева** - договорна лихва за периода от 25.05.2011г. до 18.04.2012г., **100.98 лева** – наказателна лихва за периода от 25.05.2011г. до 18.04.2012г., ведно със законната лихва върху главницата от 2 696.03 лева, считано от 19.04.2012г. до изплащане на вземането, както и **332.02 лева** разноски по делото, от които 58.58 лева – държавна такса и 273.44 лева – адвокатско възнаграждение.

На 14.05.2022г. на Р. Ш. Ф. е връчена покана за доброволно изпълнение изх. № 6134/10.05.2022г. по ИД № 170/2022г. по описа на ЧСИ С. Д., връчена ѝ на 14.05.2022г., за сумите: 3 535.18 лева, от които главница 1 348.02 лева; законна лихва 1 377.81 лева за периода от 19.04.2012г. до 10.05.2022г.; 116.45 лева неолихвяеми вземания; 166.01 лева – присъдени разноски; 100.00 лева – разноски по изпълнителното дело; 426.89 лева такси по Тарифа към ЗЧСИ, с ДДС, от които по т.26 – 322.39 лева, дължими към 10.05.2022г.

На 25.05.2022г., видно от представено Съдебно удостоверение изх. № 428/25.05.2022г., издадено от Районен съд – Девин е вписан отказ от наследство, заявен от Р. Ш. Ф., оставено от Р. Ш. Б., вписан в нарочната книга на съда под №10/25.05.2022г. с Решение № 49/25.05.2022г. по ЧГД № 137/2022г. по описа на Районен съд – Девин.

При тези данни от фактическа страна, от правна съдът прие следното: Искът е предявен на основание чл.124, ал.1 ГПК, чл.26, ал.2 ЗЗД и чл.49, ал.1 ЗЗД за обявяване нищожност на вписания под № 10/25.05.2022г., въз основа на Решение №49/25.05.2022г. отказ от наследството от Р. Ш. Б.. Ищецът оспорва изявлението, с твърдения, че е налице приемане на наследството от ответника преди извършване на отказа, като нищожен на основание чл.26, ал.2 ЗЗД – поради невъзможен предмет.

Съгласно чл.44 ЗЗД Правилата относно договорите намират

съответно приложение към едностранните волеизявления в случаите, в които законът допуска те да пораждат, изменят или прекратяват права и задължения.

Отказът от наследство е едностранно волеизявление, което прекратява правата и задълженията на отреклия се наследник и с оглед нормата на чл. 53 ЗН поражда права и задължения за неговите сънаследници. Невъзможността на предмета съгласно чл.26 ал.2 ЗЗД се изразява в това, че отреклия се преди това е приел наследството по реда на чл. 49 ЗН. Приемането на наследство преди отказа е дефинитивен акт и не само не може да бъде отменен от приелия наследството, но и го лишава от възможността да се откаже от него (Р № 137/84 и Р № 16/88 на ОСГК).

Спорният въпрос на настоящото дело е дали ответникът е извършила действия, с които е приела наследството.

Съгласно задължителна практика, изложена в Решение № 577/30.09.2010г. на ВКС по гр. д. № 732/2010 г., IV г.о., ГК, когато почине длъжник по едно правоотношение, неговите кредитори могат да насочат претенциите си към неговите наследници, ако те са приели наследството. Когато наследството не е прието, кредиторите разполагат с възможността да принудят наследниците в определен от съда срок да заявят дали приемат наследството или се отказват от него - чл. 51 ЗН. Ако отказът от наследство е недействителен, включително в хипотезата, в която преди извършването му наследството вече е било прието, кредиторът може единствено да предяви установителен иск, с който да претендира прогласяване на отказа от наследство за нищожен.

Съгласно приетото в Решения № 2488 от 13.11.1963 г. по гр. д. № 1779/1963 г., ВС, I г. о.; № 1793 от 05.11.1962 г., по гр. д. № 1325/1962 г. ВС IV г. о. и № 875 от 14.04.1969 г. по гр. д. № 381/1969 г. на ВС, I г. о. „всеки кредитор на наследодателя, чиито наследници са се отказали от наследство, може да предяви иск за установяване на нищожността на отказа поради това, че преди извършването му наследството е било фактически прието“.

Кредиторът има правен интерес да установи срещу наследника дали отказа от наследство е произвел действие, поради приемане преди това на наследството.

Отказът от наследство е вписан на 25.05.2022г. по ч.гр.д. № 137/2022г. по описа на РС - Девин.

На 23.10.2020г. е постановено и влязло в сила, поради необжалваемост на Решение № 251 по в. гр.д. № 352/2020г. по описа на ОС Смолян, с което се потвърждава Решение №73/20.03.2020г. по гр. д. № 157/2019г. по описа на РС - Девин, с което е установено съществуване на вземането спрямо ответника като наследник на починали длъжник по ИД № 28/2019г. по описа на ЧСИ С. Д.. Предвид постановеното решение по реда на чл.422 ГПК, с което кредиторът е установил вземането си с влязло в сила

решение по отношение на ответника по договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение от 04.05.2011г., сключен между наследодателя като кредитополучател и ОББ като кредитор, а след това е вписан отказ от наследство от ответника, направен след постановяване на решение за установяване на вземането, отказът се явява недействителен, поради липса на предмет – приемането на наследството е станало преди отказа от него.

Според разпоредбата на чл.48 ЗН наследството се придобива с приемането му. Приемането произвежда действие от откриване на наследството. Според р. № 437/17.01.2012г. по ГД № 70/2011г. на ВКС, III го., постановено по реда на чл.290 ГПК, нормата на чл.48 от ЗН представлява законова презумция, по силата на която законните наследници носят отговорността по чл.60 от ЗН от откриване на наследството по смисъла на чл.1 от ЗН до доказване на приемането на наследството по опис или отказ от наследство. Или, наследството се придобива с приемането му от момента на откриване на наследството -смъртта на наследодателя. Предпоставка за отговорността на наследника е приемането на наследството. Последиците от упражненото право на наследяване, в случаите на изявена воля за приемане, са възникване на наследственото правоприемство, т. е. преминаването на имуществото (правата, но и задълженията) на наследодателя към наследника. От момента на приемането наследникът отговаря за задълженията на наследодателя било изцяло, ако приемането е на право, било ограничено – до размера на полученото наследство – ако е приел по опис (чл. 60, ал. 1 и ал. 2 ЗН).

Отказът от наследство е едностранен писмен формален акт, с който призованият наследник изявява волята си да не приеме наследството. Отказът от наследство е изричен, формален, дефинитивен акт. След вписването на отказа, за отказалият се от наследството не съществува възможност да оттегли своя отказ. Касае се за окончателно волеизявление, след което последвалото приемане е нищожно. Както приемането на наследството, така и отказът от наследство, изчерпват възможността след неговото надлежно изразяване да се извърши точно обратното му действие. В този смисъл и Решение № 310 от 9.04.2009 г. на ВКС по гр. д. № 721/2008 г., III г. о., ГК, с отказа от наследство наследникът се лишава от включените в наследството права и не приема включените в него задължения. Наследникът, обаче, може да се откаже от наследството само ако преди това не го е приел. Отказът, който е направен, след като е прието наследството, е нищожен. За да се прецени дали извършеният от ответника изричен отказ от наследство по реда на чл. 52 ЗН е действителен и като такъв е породил правното действие, което е целено с това формално едностранно волеизявление, следва да се изясни обстоятелството дали преди извършването му наследникът, отказал се от наследството, не е извършил други недвусмислени фактически и правни действия, с които да е приел същото, т. е. с конклюдентни действия - арг. чл. 49, ал. 2 ЗН. Приемането на наследството, освен с писмено заявление до

районния съдия по реда на чл. 49, ал. 1 ЗН, може да бъде извършено и мълчаливо по смисъла на чл. 49, ал. 2 ЗН. Приемането на наследството следва да се изрази в активни действия, които водят до промяна в наследственото имущество - прехвърляне, изменение, ограничаване, погасяване или прекратяване на права и задължения на наследодателя, т. е. действията трябва пряко да засягат обема и размера на наследствената маса (Тълкувателно Решение № 91 от 1.10.1974 г. по гр. д. № 63/74 г., ОСГК). Действия, насочени към освобождаване от пасив (задължение), обременяващ наследството и в този смисъл засягащи пряко обема и размера на наследствената маса, могат да бъдат приравнени с обратен знак на разпореждане с наследственото имущество, което представлява приемане на наследството по конклюдентен начин (Определение № 429 от 18.10.2019 г. на ВКС по гр. д. № 2024/2019 г., II г. о.).

От представените по делото доказателства се установява, че ответника е узнала за насоченото срещу нея принудително изпълнение на 14.05.2022 г. по изп. д. № 170/2022 г. и на 08.02.2019г. по ИД № 28/2022г. по описа на ЧСИ С. Д., когато е получила поканата за доброволно изпълнение по първото изпълнително дело.

Отказът е вписан на 25.05.2022г., когато е влязло в сила решение по гр.д. 157/2019г. (влязло в сила на 23.10.2020г.), поради което преди отказа е налице приемане на наследството, тъй като кредиторът е установил вземането си срещу наследника. Приемане на наследството обуславя основателност на иска за нищожност на вписания отказ, поради липса на предмет в хипотезата на чл.26, ал.2, предл. първо ЗЗД - нищожният отказ не произвежда никакво действие.

При този изход на делото и на основание чл.78, ал.1 ГПК основателно е искането в приложеното писмено становище за присъждане на разноски, които имат значение на списък по чл.80 ГПК (80.00лв. за държавна такса и 24.00лв. за препис от Изп.Д.) и поради липса на доказателства за изплатено адв. възнаграждение, въпреки осъществено процесуално представителство, съдът не присъжда разноски за предоставената правна помощ на ищеца.

Мотивиран от изложените съображения, Девинският районен съд

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА нищожност по предявен иск с правно основание чл.124, ал.1 ГПК, във връзка с чл.26, ал.2 ЗЗД, във вр. с чл.52 ЗН и чл.49, ал.1 ЗН от „ЕОС М.” ЕООД, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление гр. С., район В., ж.к. М. Д., ул. Р. П. – К. № * - * представлявано от управителя Р. Ив. М. – Т., с ЕГН *****, чрез пълномощника адв. Д. П. от АК – Стара Загора, преупълномощена от „Ив. и Д. – Адвокатско дружество“, с адрес за призоваване гр. Ст. З., бул. Ц. Ив. Ш. № **, ет.* на

заявен от Р. Ш. Ф., с ЕГН *****, от с. Л., общ. Д., обл. Смолян отказ от наследство, оставено от Р. Ш. Б., вписан под №10/25.05.2022г. с Решение №49/25.05.2022г. по ч.гр.д. №137/2022г. по описа на РС Девин , поради липса на предмет – приемане на наследството, извършено преди отказа с действия по реда на чл.49, ал.2 Закон за Наследството (влязло в сила Решение по гр. дело № 157/2019г. по описа на РС - Девин и оставящото го в сила Решение № 251/23.10.2022г. по описа на ОС Смолян).

ОСЪЖДА Р. Ш. Ф., с ЕГН *****, от с. Л., общ. Д., обл. Смолян **да заплати** на „ЕОС М.” ЕООД, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление гр. С., район В., ж.к. М. Д., ул. Р. П. – К. № * - * представлявано от управителя Р. Ив. М. – Т., с ЕГН *****, чрез пълномощника адв. Д. П. от АК – Стара Загора, преупълномощена от „Ив. и Д. – Адвокатско дружество“, с адрес за призоваване гр. Ст. З., бул. Ц. Ив. Ш. № **, ет.* разноси по делото в настоящото производство, в размер **104.00 лева**, от които 80.00лв. за държавна такса и 24.00лв. за препис от Изп.Д.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните пред Окръжен съд - Смолян в двуседмичен срок, считано от връчването му.

Препис от решението след влизането му в сила да се изпрати на РС – Девин за отразяване на същото в предназначенията за това особена книга, поради обявяване нищожност на отказа.

Съдия при Районен съд – Девин: _____